

Annorlunda rasbeskrivning av brittiskt långhår

Är ni nyfikna på rasen Brittiskt långhår?

Jag har fått hjälp av Ebba Körner att göra min text om rasen roligare och mer intressant 😊
Varsågod-här kommer den!

Brittiskt Långhår – En hårig upplevelse från nos till svanstipp ❤️

Kliv in i den lummiga Gotländska djungeln och möt savannens mest mångsidiga djur: det brittiska långhåret!

Bakgrund: Rasen är från början en sidogren av det brittiska korthåret som ni säkert skulle känna igen var som helst med sin täta päls, nalleliknande och lite boxiga look. ”Så hur blev denna fyrkantiga korthåriga nallebjörn en något pälsigare variant av sig själv?” kanske ni frågar er nu.

För ca 2000 år sedan invaderade romarna Storbritannien. Eftersom katterna dyrkades redan på den tiden var det en självklarhet att fjädervippor, kattmynta och givetvis katter skulle få följa med till England. De medhavda katterna parade sig med de inhemska vilda katterna, men det skulle dröja ända till 1800-talet innan detta ledde till någon som helst form av specifik kattras.

År 1871 visades det brittiska korthåret för första gången upp på Crystal Palace Cat show och som ni kanske redan gissar gjorde de succé. Raskattaveln idag är mycket reglerad, men för att komma dit så krävdes det en hel del experimenterande. Mellan år 1914 och 1918 roade man sig med att korsa perserkatter och brittiska korthår för att få till nya pälstyper, man var särskilt ute efter ”krispighet” och en tät, och väldigt fin päls. Resultatet hittar ni i det brittiska långhåret, som alltså från början fått långhårsgener från perserna och sitt nallelika utseende från brittiska korthår.

I början ansåg man att brittiska långhår var en ”försummelse” av korthårsaveln och de avlades sida vid sida med perserna i deras avelsprogram istället, men då man insåg att en renrasig britt både kan få korthåriga och långhåriga ungar beroende på anlag godkände man till slut brittiskt långhår som en egen ras! Gemensamt för alla långhår är att pälsen ska vara halvlång, rak, tät och stå ut från kroppen, utan att vara lång och flygig. I likhet med sina knubbiga korthåriga syskon ska de ha samma kroppsbyggnad, som självklart då döljs av den generösa pälsen/manen/fluffet (som fungerar som airbag oavsett vilken höjd man verkar hoppa ifrån, host...) Kroppen – medium till stor, muskulös och kvadratisk kroppsbyggnad, kroppsformen kallas ”cobby” på engelska och det beskriver dem ganska bra. Bringa, skuldror och rygg är breda och maffiga. Benen är korta och stabila med rejäla tassar. Svansen är... tja, överallt och väldigt fluffig på ett långhår. Huvudet – rundat och brett med en kort, bred och rak liten nos som nästan garanterat rynkas i ett ”leende” när du pratar, matar eller tjar om att katten ska gå ner från ditt köksbord för femtioefte gången. De har runda, gosiga kinder och ett par relativt små öron som ska vara lätt rundade. Ögonen är stora, runda och har en snäll blick som utstrålar klokhet (förutom när man tar fram favoritleksakerna, för då ser de inte kloka ut).

Personlighet: Idag är både långhåren och korthåren en av de mest populära raserna inom kattvärlden. Det är inte heller ovanligt att de föds upp tillsammans (fast vi här på Rozehip´s föder endast upp långhår) Personlighetsmässigt är det brittiska långhåret en otroligt mångsidig familjemedlem, på grund av sin nästan frustrerande goda förmåga att vara ”nöjd med allt som livet ger och allting som de kring sig ser”. Det finns en britt för alla. De finns i tystlåtna, kurrande och sjungande varianter. De finns i korthåriga, långhåriga och semipälsade. Det finns knäkatter, ansiktsplåster och bredvidliggare. Den gemensamma nämnaren är att de är otroligt nyfikna och tillgivna. De är inte heller särskilt rädda för nya miljöer och besitter oftast en stark grundtrygghet

som påminner mer om en hund än en katt. Brittiska långhår är en relativt lugn och stillsam kattras, men de är ganska smarta och därmed duktiga på att aktivera sig själva om de blir uttråkade. De är i regel en smula höjdrädda och oftast kan dina gardinstänger andas ut när du lämnar katten ensam hemma. De är duktiga på att ”hjälpa till” ("stjälpa till") och vill gärna delta i såväl matlagning, sängbäddning, tvättvikning och städning (med varierande resultat) eftersom de är nästan sjukligt nyfikna och ofta mycket sociala. Eller varför inte hjälpa till att arbeta hemifrån? Många briter tycker om att ligga på matte/husses tangentbord eller vara med på zoommötet. Det brukar vara väldigt uppskattat och du har garanterat kontorets sötaste medarbetare 😊

För att sammanfatta brittiskt långhår: Om du vill ha en supersocial, oerhört nyfiken, lagom lekfull och busig (när det är läge), men kan stå ut med en aning klumpig vän – då ska du ha en britt. Eller kanske till och med två! De tycker väldigt mycket om sällskap från både varandra och sina människor 😊

Anita Medqvist-Götlund